Handlinger er kun [gyldige] efter intentioner, og enhver person vil få det, han havde til hensigt

Overleveret af de troendes leder Abū Ḥafṣ ‘Umar Ibn al-Khaṭṭāb – må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: ”Jeg hørte Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sige:” "Handlinger er kun [gyldige] efter intentioner, og enhver person vil få det, han havde til hensigt." Den, hvis udvandring (hijrah) er til Allāh og Hans Sendebud, så er hans udvandring (hijrah) til Allāh og Hans Sendebud. Men den, hvis udvandring (hijrah) er for at opnå verdslige goder eller for at ægte en kvinde, vil hans udvandring (hijrah) være til det, som han udvandrede for.”

صحيح] [رواه إماما المحدثين أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه البخاري وأبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري في صحيحيهما اللذين هما أصح الكتب المصنفة]

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – præciserer, at alle handlinger vurderes ud fra intentionen bag dem. Denne regel gælder både i tilbedelseshandlinger og i verdslige anliggender. Den, der med sin handling søger en verdslig fordel, vil kun opnå den fordel og ingen belønning hos Allāh. Men den, der med sin handling søger at komme tættere på Allāh – Den Ophøjede – vil få thawāb (åndelig belønning i Det Hinsidige for tro og gode gerninger) og ’adjr (belønning eller gengældelse fra Allāh for gode handlinger – både i denne verden og i den næste), selv når handlingen er almindelig, såsom at spise eller drikke. Derefter gav Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – et eksempel, der viser intentionens virkning på handlinger, selv når de ydre handlinger ser ens ud. Han forklarede, at den, der migrerer og forlader sit hjemland for at søge sin Herres velbehag, hans migration er en legitim og acceptabel migration, som han belønnes for på grund af oprigtigheden i sin intention. Men den, der migrerer for en verdslig fordel – såsom rigdom, status, handel eller ægteskab – vil kun få den fordel, han havde til hensigt, og han vil ikke have nogen andel i ’adjr og thawāb.

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/66511